

Samling af Afgørelser

Sag C-403/16

**Soufiane El Hassani
mod
Minister Spraw Zagranicznych**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny)

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EF) nr. 810/2009 – artikel 32, stk. 3 – fællesskabskodeks for visa – afslag på visum – ansøgerens ret til at påklage denne afgørelse – en medlemsstats forpligtelse til at sikre adgangen til retsmidler for en domstol«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 2017

1. *Grænsekontrol, asyl og indvandring – visumpolitik – fællesskabskodeks for visa – forordning nr. 810/2009 – procedurer og betingelser for udstedelse af ensartede visa – afslag på visum – påklage af denne afgørelse – anvendelse af nationale processuelle regler – princippet om procesautonomi – overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 810/2009, art. 32, stk. 3)

2. *Grænsekontrol, asyl og indvandring – visumpolitik – fællesskabskodeks for visa – forordning nr. 810/2009 – procedurer og betingelser for udstedelse af ensartede visa – afslag på visum – medlemsstaternes forpligtelse til at foreskrive et retsmiddel, der sikrer et retsmiddel for en domstol mod denne afgørelse*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 47; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 810/2009, art. 32, stk. 3)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 25-30)

2. Artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at foreskrive et retsmiddel mod afgørelser om visumafslag, for hvilket de nærmere bestemmelser henhører under hver enkelt medlemsstats retsorden under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet. Dette retsmiddel skal på et vist tidspunkt under proceduren sikre et retsmiddel for en domstol.

Det tilkommer den forelæggende ret, som er enekompetent til at fortolke national ret, at afgøre, om og i hvilket omfang den i hovedsagen omhandlede ordning om fornyet behandling opfylder disse krav. Den nationale ret skal i denne henseende tage den omstændighed i betragtning, at fortolkningen af visumkodeksens bestemmelser, således som det fremgår af 29. betragtning hertil, skal foretages under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i chartret.

Selv om det er korrekt, at de nationale myndigheder ved behandling af visumansøgninger har en bred skønsmargen med hensyn til betingelserne for anvendelse af de afslagsgrunde, der er fastlagt i visumkodeksen, og vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder, forholder det sig ikke desto mindre således, at en sådan skønsmargen ingen indflydelse har på, at disse myndigheder direkte anvender en EU-retlig bestemmelse. Det følger heraf, at chartret finder anvendelse, når en medlemsstat vedtager en afgørelse om afslag på tildeling af visum i medfør af visumkodeksens artikel 32, stk. 1. Chartrets artikel 47, som udgør en bekræftelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse, bestemmer i stk. 1, at enhver, hvis rettigheder og friheder som sikret af EU-retten er blevet krænket, skal have adgang til effektive retsmidler for en domstol under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, Tall, C-239/14, EU:C:2015:824, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis). Desuden er det i chartrets artikel 47, stk. 2, fastsat, at enhver har ret til en rettergang for en uafhængig og upartisk domstol. Det følger heraf, således som generaladvokaten har anført i punkt 119 i forslaget til afgørelse, at chartrets artikel 47 pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til på et vist tidspunkt under proceduren at sikre muligheden for at indbringe sagen vedrørende en endelig afgørelse om visumafslag for en domstol.

(jf. præmis 31, 32, 36-39, 41 og 42 samt domskonkl.)